

רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶרְדָּה: הַפְּקָדוֹן הַקָּדוֹשׁ

מְשַׁל עַל צַעַר, נְחָמָה, וְכֹחוֹ שֶׁל לֵב טוֹב

גְּדוּלֵי הַדּוֹר בִּירוּשָׁלַיִם

רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי

* הרב הגדול ונשיא ישראל *

* חי בתקופת חרבן בית המקדש *

רַבִּי אֱלֶעָזָר בֶּן עֲרָךְ

♥ מגדולי תלמידיו של רבן יוחנן ♥

♥ בעל הלב הטוב ♥

הבן הטהור

לרבן יוחנן בן זכאי
היה בן צעיר וצדיק.
הוא אהב ללמד תורה
טהור ונקי מכל חטא.
האהבה בין האב לבנו
הייתה גדולה מאוד.

עֶצֶב כָּבֵד יֹרֵד עַל הַבַּיִת

בְּנוֹ הַצֶּעִיר נִפְטָר בְּפֶתַע.
הַצֶּעִיר שֶׁל הָאָב הָיָה כָּל
כּוֹךְ עָצוּם, עַד שֶׁיָּשַׁב
נִשְׁפּוּף עַל הָאָרֶץ בְּאַבֵּל,
שׁוֹקֵעַ בְּכֹאבוֹ.

תְּלַמִּידוֹ מִנְסִים לְנַחֵם

גְּדוּלֵי תְּלַמִּידוֹ נִכְנְסוּ אֶחָד אַחֵר הַשָּׁנִי כִּדֵּי לְנַחֲמוֹ.
הֵם הִזְכִּירוּ לוֹ אֲנָשִׁים צַדִּיקִים מִהָעָבָר שֶׁגַּם סָבְלוּ עֶצֶב רַב:

אִיּוֹב

אֶהָרֹן
הַכֹּהֵן

דָּוִד
הַמֶּלֶךְ

הַמֶּשָׂא נִהְיָה כְּבֵד יוֹתֵר

בְּמָקוֹם לְהִקָּל עַל כְּאִבּוֹ, דְּבָרִיהֶם רַק הֶעֱצִימוּ אוֹתוֹ.

רַבֵּן יוֹחָנָן זַעַק:
לֹא דִי לִי שְׂאֵנִי מִצֶּטַעַר בְּעַצְמִי,
אַלְהִזְכָּרְתָּם לִי צֶעַרָם שֶׁל אַחֲרִים!

בעל הלב הטוב מגיע

כְּשֶׁנִכְנַס רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן
עֶרְדָּה, הוּא בָּחַר בְּדֶרֶךְ שׁוֹנָה.
שׁוֹנָה. הוּא לֹא דִבֵּר עַל
כָּאֵב שֶׁל אֲנָשִׁים אַחֲחִירִים
וְלֹא הוֹסִיף מִשָּׂא מִהָעֶבֶר.
בְּמָקוֹם זֶה, הוּא לְסִדְכָה.
הַד טוֹדִית הוּוֹתָר,
בְּקֵשׁ לְסִפּוֹר מִשָּׁל...

מֶשֶׁל הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּלִי הַיָּקָר

“לֹאֲדָם שֶׁהַפֶּקִיד אֶצְלוֹ
הַמֶּלֶךְ כֹּלִי יָקָוֶה
כֹּלִי יָקָר מִזֶּהָב...”

הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל נָתַן אֶת הָאוֹצָר הַכִּי
יָקָר שְׁלוֹ לְשׁוֹמֵר אֶחָד, כִּדִּי
שִׁשְׁמֹר עָלָיו בְּנֶאֱמָנוּת.

דאגת השומר הנאמן

השומר ידע כמה יקר הפקדון. בכל יום היה בוכה
מדאגה: שמא הכלי ישבר? שמא יתכליץ? ויפגם?
השמירה על הכלי היתה המשימה הכי חשובה בחייו.

הַחֲזָרָת הַפִּיקְדוֹן בְּשָׁלוֹם

וּכְשֶׁהֵגִיעַ הַיּוֹם וְהַמָּלֶךְ בִּקֵּשׁ אֶת הַכֶּלִי בַחֲזָרָה, הֶחָזִיר אוֹתוֹ נָקִי
הָאֵם הַשּׁוֹמֵר לֹא יִשְׁמַח שֶׁהֶחָזִיר אֶת הַפִּיקְדוֹן בְּשָׁלוֹם וּבְשִׁלְמוֹת?

הסוד של המנשׁל: מהו הפיקדון?

רבי אלעזר הביט ברבו וחבר את המנשׁל למציאות:

המלך הוא השם, הכלי מזָהב הוא הבן, והשומר שלו הוא האבא.

הַפְקָדוֹן הַקָּדוֹשׁ שֶׁלָּךְ

הוא אֵמַר בְּאַהֲבָה: אַף אַתָּה, רַבִּי!
הָיָה לְךָ בֶּן זֶה וְקָדוֹשׁ שֶׁהַקָּדוֹשׁ
שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִפְקִיד אֶצְלֶךָ.
הוא לָמַד תּוֹרָה וְנִפְטָר כְּשֶׁהוּא
נָקִי מִכָּל חַטָּא, שָׁלֵם וּמְשֻׁלָּם!
הַחֲזֵרְתָּ אֶת הַפְקָדוֹן שֶׁלֵּם לַבּוֹרָא!
אֵינְךָ צָרִיךְ לְשִׁמּוֹחַ שְׁעִמְדָּתָ בַּמִּצְוָה?

נְחֻמָּה אֲמַתִּית

חֵיוֹךְ רַךְ נִרְאָה לְרֹאשׁוֹנָה
עַל שְׂפָתָיו שֶׁל רַבֵּן יוֹחָנָן.
הוּא קָם מִהָאָרֶץ, חִבֵּק אֶת
רַבִּי אֶלְעָזָר וְקָרָא:
אֶלְעָזָר בְּנִי, נְחַמְתִּנִּי כְּדָרְךָ
שֶׁבָנִי אָדָם מִנְחֻמִּין!

הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר

לֵב טוֹב

מְאֹד יוֹתֵר שָׁאֵל רַבֵּן יוֹחָנָן: אֵיזוֹ דֶּרֶךְ טוֹבָה יְדַבֵּק בָּהּ הָאָדָם?

רַבִּי אֶלְעָזָר עֲנָה: לֵב טוֹב!

וְרַבֵּן יוֹחָנָן הִסְפִּים לַחֲלוּטִין: שֶׁבְּכָלֵל דְּבָרָיו שֶׁל הַלֵּב הַטּוֹב נִמְצְאִים כָּל דְּבָרֵיכֶם!

מוֹסֵר הַשֵּׂכֵל: כָּחוּ שֶׁל לֵב טוֹב

לֵב טוֹב יוֹדֵעַ לְהַרְגִישׁ אֶת
הַחֵבֶר שְׁלוֹ. לֵב טוֹב מוֹצֵא
אֶת מְלוֹת הַנְּחֻמָּה הַנְּכוֹנוֹת,
כָּאִלוּ שֶׁלֹא מוֹסִיפּוֹת כְּבֹד,
אֶלֹא מְבִיאוֹת אוֹר וְשִׂמְחָה
שֶׁל אֲמוּנָה גַם בְּעֵת צָעִר.